

Український

ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Середа, 28 жовтня 2009 року • № 159 (2258) • Ціна вільна

ФФУ ПЕРЕНЕСЛА МАТЧІ ЗАРАДИ ЗБІРНОЇ.

ПРЕМ'ЄР-ЛІГА — ПРОТИ...

Пріоритети національної збірної повинні бути на першому місці — з цим важко не погодитися. Особливо тоді, коли перша команда країни перебуває лише за два кроки до виходу у фінальну частину найпрестижнішого турніру планети — чемпіонату світу.

Саме таким правилом і керувалася вітчизняна Федерація футболу України, йдучи назустріч побажанням головного тренера національної збірної України Олексія Михайличенка отримати додатковий тиждень для підготовки до матчів плей-офф. Задля цього і вийшла з пропозицією перенести поєдинки 13-го туру прем'єр-ліги.

Учора на прес-конференції наставника національної команди України, присвяченій оголошенню міста проведення домашнього поєдинку плей-офф до ЧС-2010, Олексій Михайличенко сказав, що керівництво прем'єр-ліги відмовилося переносити матчі 13-го туру за участю "Динамо", "Дніпра" та "Шахтаря" на більш ранній термін, про що просив Олексій Олександрович.

З боку клубів прем'єр-ліги жодної інформації у пресі не прозвучало. Єдиним, хто свого часу

висловився від імені одного з клубів елітного дивізіону, "Шахтаря", став його генеральний секретар Олександр Черкасов, який наголосив на тому, що переносити матчі чемпіонату має спільне засідання прем'єр-ліги. "Інтереси збірної — це, безперечно, добре, а про клуби хтось подумав?" — зауважив тоді Черкасов.

Прес-служба ФФУ розповсюдила рішення Виконкому Федерації футболу України про те, що матчі 13-го туру чемпіонату

переносяться на весняну частину чемпіонату 2009/2010 року. При цьому прем'єр-ліга разом з Комітетом професіонального футболу ФФУ повинні призначити проведення матчів на травень 2010 року.

Цілком правильне рішення, якщо зважати на те, що на кону стоїть можливість бути нашої країні представленою на чемпіонаті світу. В той же час, якщо прем'єр-ліга й справді мала намір не враховувати інтереси національної збірної і не погодила-

ся на перенесення матчів, то, м'яко кажучи, її позицію зрозуміти важко.

Учора свій коментар до цієї ситуації нашій газеті надала прес-служба УПЛ: перенести 13-й тур на травень доволі важко, оскільки календар у травні наступного року дуже насичений. І це найважливіші, за словами прес-служби УПЛ, мотиви. Інших, на кшталт того, що прем'єр-ліга не дбає про національні інтереси, шукати не потрібно. "У жодній країні — учасниці плей-офф матчі чергового туру чемпіонату не перенесли з 7—8 липня. Перенесли лише у Франції, та й то з 28 жовтня на грудень", — повідомили в прес-службі УПЛ. До того ж, за інформацією прес-служби пре-

м'єр-ліги, усі клуби вищого дивізіону були опитані щодо цієї ситуації, і більшість клубів рішення виконкому ФФУ не підтримала. А календар змагань, мовляв, формують загальні збори прем'єр-ліги, і аж ніяк не ФФУ, що узгоджено в договорі про співпрацю між УПЛ і Федерацією і затверджено в регламенті змагань. "Саме тому ми й не маємо права переносити матчі на пізніший термін, оскільки це порушує цілісність календаря. Матчі 13-го туру відбудуться, як і заплановано, 7—8 листопада", — резюмувала прес-служба УПЛ.

Зв'язатися напряму з президентом прем'єр-ліги Віталієм Даниловим виявилось неможливим.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

Кубок України

1/4 фіналу

28 жовтня — середа

Таврія — Оболонь

Волинь — Металург Зп

Дніпро — Металург Д

Шахтар — Динамо

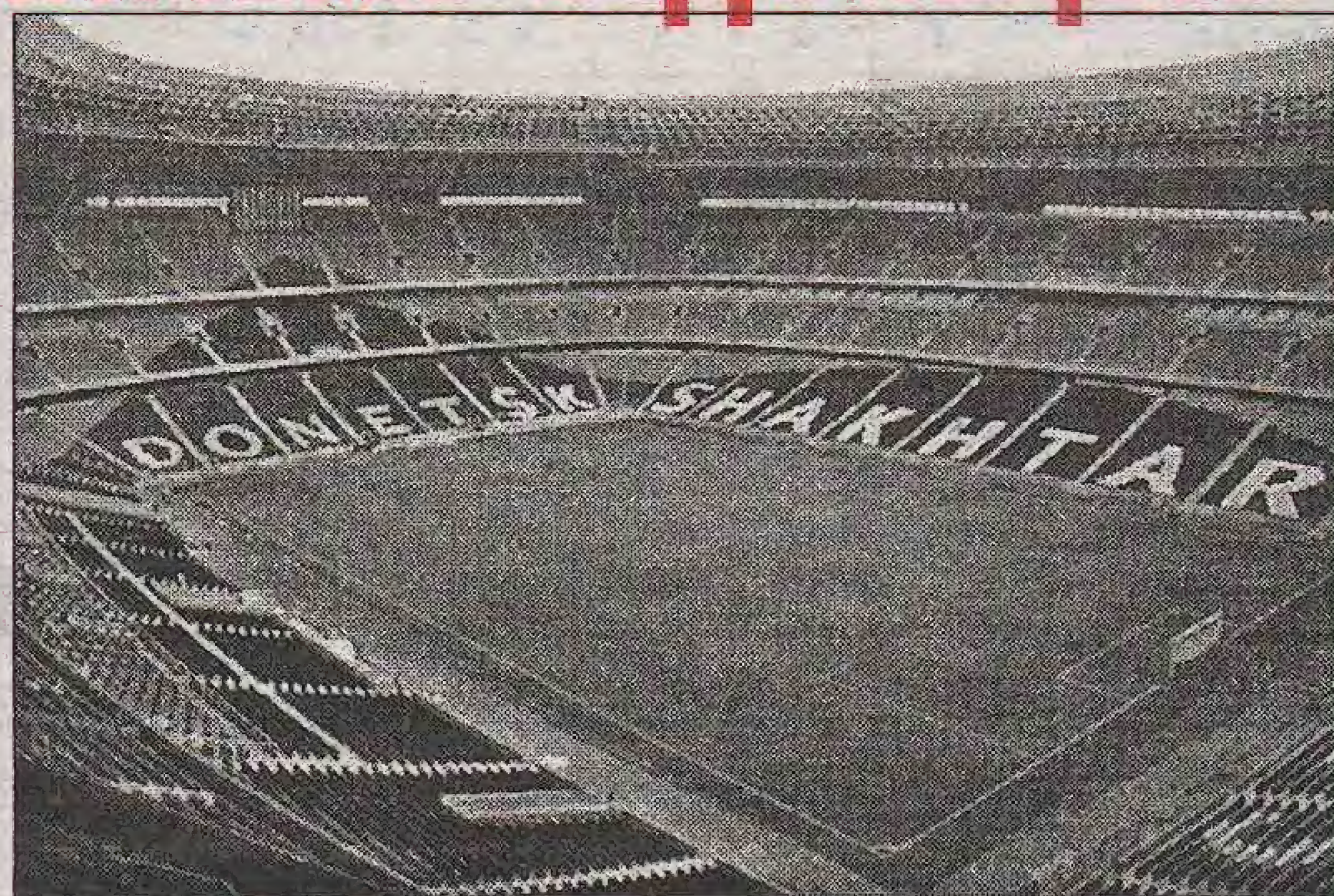
Офіційно

ГРЕКІВ ПРИЙМЕМО В ДОНЕЦЬКУ

На прес-конференції у Будинку футболу головний тренер національної збірної Олексій Михайличенко назвав українське місто, яке прийматиме матч плей-офф проти збірної Греції.

— Ми на порозі найважливіших матчів, які підіють підсумок дворічного відбіркового циклу, тому дуже уважно й ретельно підійшли до вибору міста проведення домашнього матчу з греками. Для мене як для тренера важливо, в якому стані газон на стадіоні, де доведеться грати збірній. У відрядженнях я не обмежуюся лише тим, що проглядаю кандидатів до збірної, я придивляюся й до стану поля.

Поточний цикл збірна провела в чотирьох містах: Києві, Львові, Харкові й Дніпропетровську. У кожному з них для збірної було створено відмінні умови для проведення матчів. Звичайно ж, отримавши в експлуатацію такий

стадіон, як "Донбас-Арена", який є найкращим не тільки в Україні, а й одним з найкращих в Європі, ми спільно з федерацією ухвали-

ли рішення провести поєдинок саме в Донецьку на "Донбас-Арені", — відзначив Олексій Михайличенко.

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на грудень — до 10 листопада.

Враження

ЗЕЛЕНУВАТИ...

За п'ятнадцять хвилин до закінчення домашнього поєдинку проти запорізьких гостей львівським "Карпатам" вдалося вибратись із, здавалося б, безнадійно програвної ситуації: вони спромоглися відквитати три пропущені м'ячі, звівши гру до мирової. Зрозуміло, такий перебіг подій — від 0:3 до 3:3 — викликав хвилю радості у прихильників галичан як на трибунах стадіону Україна, так і в тих, хто спостерігав за перипетіями гри перед не зовсім блакитними екранами власних телевізорів. Але автор цих рядків спробує уподібнитися тій Бабі-Язі, котра "завше проти", сформувавши свої враження від недільної драми. Невеселі враження.

Львівська команда "Карпати" відіграє в літописі вітчизняного футболу настільки ж важливу й своєрідну роль, як і західна частина України в загальнонаціональній історії. Клуб із левом, як центральним елементом герба, має унікальну ауру, котра позитивним чином впливає на його сприйняття: ми традиційно вважаємо "зелено-білих" грандом, хоча в їхньому доробку наявний лише один офіційний трофей — Кубок СРСР, виграний — на хвилю! — сорок років тому...

Подібна рецепція зумовлює те, що ми повсякчас очікуємо від "Карпат" величких звершень, конкретніше — аби вони припинили претендувати на роль одного з лідерів українського шкіряного м'яча, ставши ним у реальності. Так ось, щодо зустрічі з "Металургом": на мою думку, вона продемонструвала, що з того часу, як президентом львівського клубу став П.Димінський, "Карпати" ні на крок не наблизилися до вищеокресленого статусу.

Уявіть собі: команда-господар із колосальними зусиллями, завдяки "морально-вольовим" якостям (а не, наприклад, тактичному вмінню), виринає нічию в супер-

ника, котрий, як виявляється, взагалі не готовий до сезону, будучи недоукомплектованим, недостатньо натренованим і без конкретних завдань на поточний чемпіонат. О, це — справжній успіх!

"Карпати" володіють непоганим добром гравців, зокрема — в середній лінії. Їм наче й до снаги позмагатися за місце під єврокубковим сонцем. Але... Розгром од "Шахтаря", лише нічия із запорізьким аутсайдером, а головне — примітивна (і то не тільки моє враження!) командна гра (стандартна в тактичному вимірі: пройшов флангом і нависив), помножена нездатністю тренера впливати на перебіг

подій під час матчу — от яким є сучасне обличчя головного футбольного колективу Галичини.

П'ятирічне перебування на чолі клубу Петра Олексійовича дозволяє, без боязні похибки, стверджувати, що він не спроможний вивести "Карпати" на істинно високий конкурентоздатний рівень. Або, кажучи простіше, він ніколи не вкладатиме по-справжньому великих коштів у розвій своєї команди — а це, панове, єдиний крок до набуття статусу в сучасному, орієнтованому на грошовий аспект, футболі.

Себто, й надалі у Львові не буде висококласного наставника, достатньої кількості висококласних виконавців і пристойної тренувальної бази. Все це замінюється нині й замінюватиметься в подальшому різними проявами симулякру, найчастіше — примітивними й ні до чого не зобов'язуючими обіцянками.

І щороку в серпні численні прихильники "зелено-білої" команди святкуватимуть здобуття Радянської Чаші, з жахом усвідомлюючи, як давно це було...

Володимир БАНЯС.

СИМВОЛІЧНА ЗБІРНА 11 ТУРУ

Гравець туру

ПЕРШИЙ ГОЛ І ДУБЛЬ АЛОЗІ

Матч у Львові між "Карпатами" та запорізьким "Металургом" міг стати основою для нової картини режисера — генія трилерів Девида Фінчера. Головний фокус якісних трилерів у тому, що картина тримає в напрузі майже до кінця розв'язки. От і на "Україні" того вечора драматичний хід подій залишив у захваті всіх, хто спостерігав за поєдинком як на трибунах, так і біля екранів телевізорів. Одним із героїв зустрічі, а точніше — першої її половини, став форвард запорізького "Металурга" Майкл Алозі. І незважаючи на те, що його голи не допомогли "козакам" вивести зі Львова три очки, саме нігерієць став головною постаттю у турі.

Неймовірно, але факт: для Алозі це були перші два голи в нинішньому сезоні. Так, так, не дивуйтеся. І дарма, що це була лише його п'ята гра в поточному чемпіонаті. Все ж для форварда головне — забиті м'ячі, а їх у Майкла зовсім не було. Можливо, на нього так вплинув прихід на тренерський місток Романа Григорчука, який відразу довірив місце в основі Алозі? Хтозна... Але в Запоріжжі неабияк розраховують на спритного, постійно націленого на ворота суперника, футболіста. У минулій першості Алозі теж не виблискував результативністю — лише три голи у 21-му матчі. Однак принаймні 23-річний футболіст добре знаходив порозуміння з Годіним та Силуком, завдяки чому "Металург" закінчив чемпіонат на сьомому місці. Наразі запоріжці чотирнадцяті, і багато в чому така позиція зумовлена відсутністю креативу попереду, за що безпосередньо відповідає Майкл.

Щодо Алозі. До 17 років він грав у футбол на батьківщині, в Нігерії, після чого переїхав до Європи. А саме — до Болгарії, в клуб "Берое". Однак затриматися на узбережжі Чорного моря Алозі не судилося. Хлопця помітили всюдисущі агенти Кварцяного, і менш ніж через півроку Майкл став гравцем "Волині". Чотири роки знадобилося Віталію Володимировичу, щоб виростити з нігерійця той продукт, який приніс би дивіденди. Кварцяний їх отримав влітку 2008-го. "Металурги" ж починають пожинати плоди з торішнього придбання, і це лише початок, як заявив спортивний директор клубу Олександр Гуревич: "Були певні складнощі в Алозі, на якийсь час його відправили до дубля, але там свої проблеми Майкл розв'язав, і його повернули назад. Сьогодні ми отримали іншого Майкла".

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

КОМАНДА	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	І	В	Н	П	М	О
1. ДИНАМО				3:1		6:0		2:1	3:1		2:0		5:0				11	10	1	0	30-6	31
2. ШАХТАР				4:1			5:1	4:0								3:0	11	7	4	0	30-10	25
3. МЕТАЛІСТ	1:2	1:1					1:0					1:0			1:0		11	7	2	2	13-5	23
4. МЕТАЛУРГ Д					0:0	0:0		4:1					2:0	3:0	4:1		11	6	3	2	20-12	21
5. ДНІПРО	0:2	2:2	2:0				3:0			1:1							11	6	3	2	15-7	21
6. ТАВРІЯ			0:0							2:2		1:0	2:1	2:0		3:1	11	4	5	2	12-13	17
7. КАРПАТИ				2:2				5:0			4:0			3:3	1:0		11	4	4	3	19-16	16
8. ОБОЛОНЬ			0:2		1:0	1:0					3:0			4:1	0:1		11	5	0	6	12-19	15
9. ІЛІЧІВЕЦЬ		0:2	0:2			2:2						0:0	2:0	2:1	1:0		11	4	2	5	13-17	14
10. АРСЕНАЛ	0:1	2:4					0:0	4:1								2:1	11	3	4	4	16-15	13
11. ЗОРЯ		1:3			0:1	0:0			3:2	0:0				3:1	2:0		11	3	2	6	9-20	11
12. ВОРСКЛА	1:1	1:1		1:2			1:2						0:0			0:0	11	1	6	4	8-10	9
13. ЧОРНОМОРЕЦЬ					0:1		1:1	0:1		1:3					2:0		11	2	2	7	8-19	8
14. МЕТАЛУРГ Зп			0:2		1:3					2:1		1:1				2:1	11	2	2	7	12-25	8
15. ЗАКАРПАТТЯ		1:1	0:2		0:2					2:1		1:3					11	2	1	8	6-19	7
16. КРИВБАС	1:3			0:1					0:2		4:0		2:3				11	1	1	9	10-20	4

АРТЕМ МИЛЕВСЬКИЙ У КОГОРТІ ДИНАМІВСЬКИХ БОМБАРДИРІВ

Одинадцятий ігровий день національної першості сезону 2009/10 рр. у нашому елітному дивізіоні закарбується в пам'яті, головним чином, поєдинком у Дніпропетровську. Пов'язане це, передовсім, із недолугим суддівством того матчу, що вилилося в черговий "шкандаль". Однак для осіб, зацікавлених статистикою гостей — київського "Динамо", — центральна зустріч минулого туру знаменна іншим чинником, а саме досягненням нинішнього капітана команди Артема Милевського.

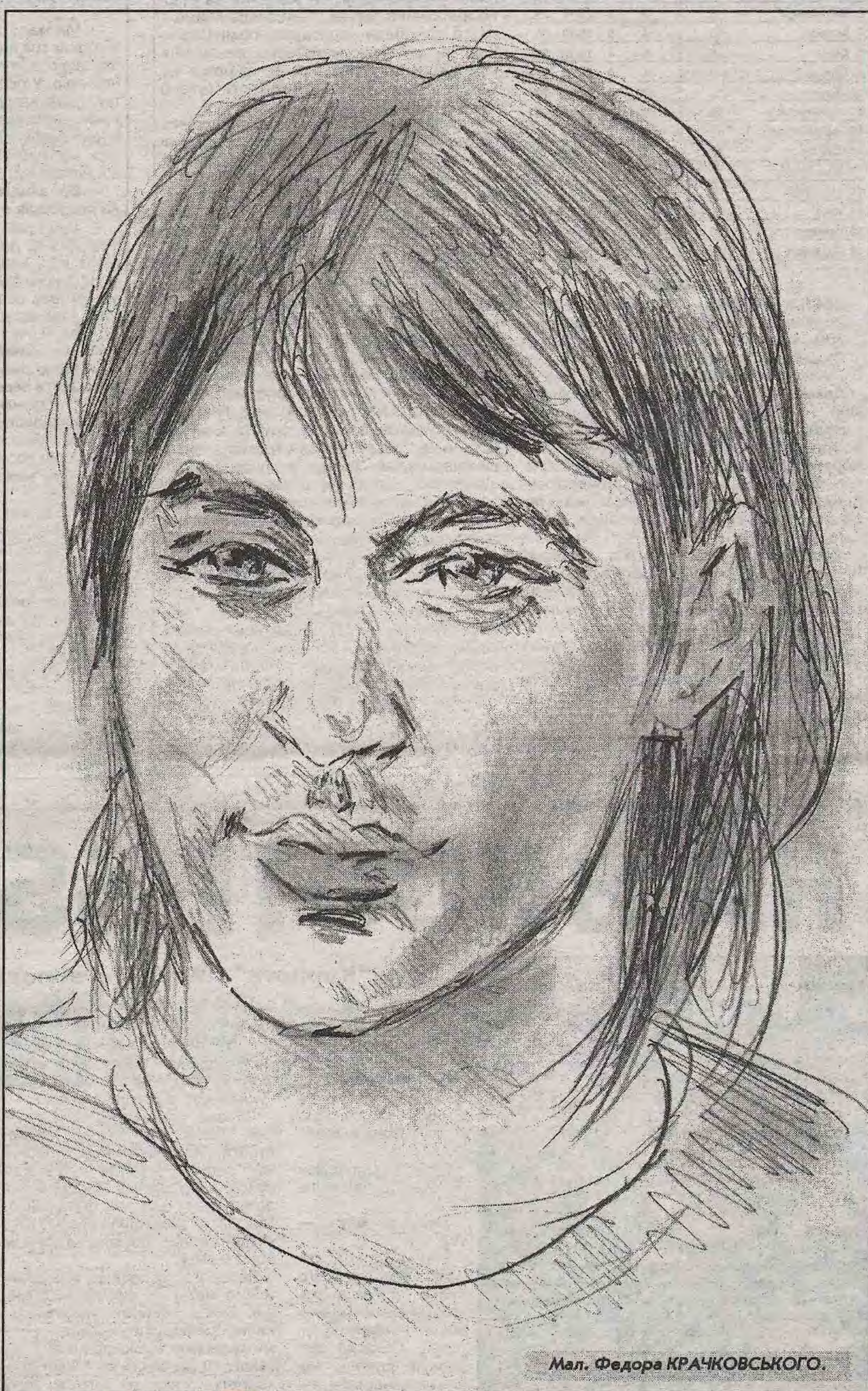
Забивши другий м'яч у тій грі "Миля" поповнив славу когорту клубних бомбардирів (снайперів, голеадорів — називайте, як хочете): для нього той гол став 50-м, забитим за "блакитно-білих" у офіційних турнірах (див. таблицю внизу). Таким чином найкращий футболіст України 2008 р. став уже 25-м динамівцем, кому пощастило підкорити цю вершину.

Досягнення Артема вельми вдало підкреслює його сьогоднішній статус у столичному колективі: він — справжній, а не формальний, лідер чинного національного чемпіона, найстабільніший його гравець і ключова фігу-

ра в тактичній побудові. Десятий номер киян належить до доволі розповсюдженого типу нападників, які відзначаються не так уже й часто, причиною чого є те, що він не перебуває на вістрі атаки, розташовуючись глибше до центра поля. Така його позиція в ігровій схемі команди зумовлена, вочевидь, своєрідністю Милевського: він не надто швидкий як для форварда, натомість, має світлу голову, блискуче прикриває м'яч і вміє віддати ювелірну передачу. Вірю, що в цьому сезоні мені доведеться зафіксувати ще принаймні один його снайперський міні-ювілей.

Стрілецька півсотня вихованця білоруського футболу — це зручний привід пригадати основні індивідуальні здобутки динамівських бомбардирів. Перед тим укотре зазначу, що в моєму розумінні утворює поняття "офіційне змагання". По-перше, чемпіонати Радянського Союзу (ЧС) і України (ЧУ); по-друге, кубкові турніри — РСР (КС), Української РСР і України (два останні об'єднані в таблиці під аббревіатурою КУ); по-третє, розіграші національних Суперкубків — радянського й українського (відомості щодо них подані через

«КЛУБ 50» ГОЛЕАДОРІВ «ДИНАМО» (станом на 25.10.2009)						
Голи	Гравці	ЧС	КС	ЧУ	КУ	ЄК
265	О. Блохін	211	30	-	-	24
163	С. Ребров	-	-	113	19	31
141	М. Шацьких	-	-	96	22	23
97	А. Шевченко	-	-	63	15	19
87	В. Каневський	82	5	-	-	-
82	Л. Буряк	56	12	-	-	14
80	В. Колотов	62	10	-	-	8
79	В. Серебряников	70	5	-	-	4
79	В. Леоненко	-	-	61	10	8
78	П. Віньковатов	67	5	-	6	-
77	А. Біба	69	4	-	-	4
76	В. Євтушенко	59	7+1	-	-	9
72	Діого Ринкон	-	-	47	13	12
71	М. Коман	63	8	-	-	-
70	В. Мунтян	57	7	-	-	6
69	В. Белькевич	-	-	51	8+1	9
63	А. Пузач	49	7	-	-	7
62	О. Базилевич	53	5	-	-	4
60	В. Хмельницький	54	2	-	-	4
56	А. Бишовець	49	4	-	-	3
55	В. Онищенко	37	6	-	-	12
52	І. Беланов	39	7	-	-	6
51	О. Михайличенко	39	8	-	-	4
50	В. Шиловський	35	4	-	11	-
50	А. Милевський	-	-	32	8+2	8

Мал. Федора КРАЧКОВСЬКОГО.

плюс у "кубкових" графах); і, по-четверте, євротурніри (ЄК).

Історично найпершим у літопису "Динамо" гравцем, який зумів підкорити позначку 50 щодо забитих м'ячів, був знаменитий правий інсайд команди 1930–1940-х Віктор Шиловський. 18.05.1941 р., в київському поєдинку першості РСР проти ленінградського "Спартак" ("блакитно-білі" поступилися — 2:3), він забив другий гол на 25 хвилині, котрий, до речі, виявився для нього останнім у складі найіменитішого вітчизняного клубу.

Усі інші індивідуальні стрілецькі ювілеї столичного колективу — заслуга великого Олега Блохіна. Саме йому вдалося першим в історії "Динамо" забити сотий і сто п'ятдесятий голи, й він же — єдиний, у чиєму доробку понад двісті влучних ударів. Нижче наведений реєстр, в якому коротко окреслені ці знаменні моменти:

100 — 15.04.1977 р., Київ, ЧС, суперник — "Зоря" Ворошиловград (1:1), 45 хвилини;

150 — 17.10.1979 р., Ленінград, ЧС, суперник — "Зеніт"

Ленінград (3:1 на користь киян), 24 хвилини;

200 — 26.04.1982 р., Київ, ЧС, суперник — ЦСКА Москва (3:0 на користь киян), перший із трьох м'ячів на 12 хвилині;

250 — 16.08.1986 р., Київ, ЧС, суперник — "Динамо" Мінськ (3:2 на користь киян), 48 хвилини.

До слова, орієнтуючись на показники Андрія Шевченка, незабаром презентована таблиця у видозміненому вигляді знову буде надрукована на шпальтах "УФ".

Володимир БАНЯС.

16 ТУР

26 жовтня — понеділок
Десна — Сталь — 0:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. ПФК Севастополь	16	12	2	2	43-16	38
2. ФК Львів	16	9	4	3	27-9	31
3. Волинь	16	8	6	2	28-14	30
4. Геліос	16	8	6	2	28-19	30
5. Сталь	16	9	3	4	20-14	30
6. ПФК Олександрія	16	7	4	5	24-17	25
7. Арсенал	16	7	4	5	18-18	25
8. Десна	15	6	5	4	16-12	23
9. Динамо-2	14	7	1	6	21-20	22
10. Зірка	16	5	7	4	16-18	22
11. Кримтеплиця	15	6	2	7	19-16	20
12. Нафтовик-Укрнафта	16	5	4	7	19-17	19
13. Дністер	16	5	4	7	25-28	19
14. Фенікс-Іллічівець	16	5	3	8	18-23	18
15. Енергетик	16	5	3	8	12-24	18
16. Ніва	16	3	2	11	10-27	11
17. Прикарпаття	15	2	2	11	10-29	8
18. ФК Харків	15	0	2	13	10-43	2

ЧЕРНІГІВ

ДЕСНА — СТАЛЬ — 0:1 (0:0).

26 жовтня. 17.00. Стадіон ім. Гагаріна. 1 200 глядачів.

Судді: С. Скрипак (Київ), Ю. Манило, В. Папірович (обидва — Хмельницький).

Делегат ФФУ: В. Федоренко (Хмельницький).

Чернігів: Яковець, Стоян, Євстафій, Боровков, Анеліков (Старенький, 78), Кобець (Єлісєєв, 86), Сердюк (Поспелов, 59), Войнаровський, П. Кондратюк, Кандауров (Ілляшов, 73), Мостовий (Грибанов, 58). Тренер: Олександр Рябоконь.

Алчевськ: Сітало, Чеботаєв, Назарук, Б. Кондратюк, Налігач, Сапай, Гавриш, Муховиков, Окана-Стазі (Гордя, 69), Акименко, Палагнюк. Тренер: Вадим Плотников.

Гол: Акименко (47).

На 73-й хвилині Акименко не реалізував пенальті.

Попередження: Євстафій (55), Боровков (72), Войнаровський (88) — Б. Кондратюк (40), Акименко (55), Окана-Стазі (62), Назарук (88).

"Сталевари" приїхали до Чернігова в під-

несеному настрої. Здобувши чотири перемоги поспіль, вони стрибнули з десятої турнірної сходинки на четверту. А перемога над деснянцями дала змогу їм зробити відстань до зони прем'єр-ліги взагалі мінімальною — вона скоротилася до одного очка. Щоправда, аналогічне турнірне становище після чергового туру, який завершувався звітною зустріччю, й у "Волині" та "Геліоса".

Що ж безпосередньо до позавчорашнього поединку, то він був досить нудним. І якби не ключові ігрові моменти за участю нападника гостей Олександра Акименка та голкіпера господарів поля Сергія Яковця, а також майстерне виконання стандартів конголезьким легіонером алчевців Окана-Стазі, то й згадати було б майже нічого.

А вирішальним у цьому матчі став епізод на початку другого тайму, коли воротар чернігівців, котрий в інших ситуаціях надійно захищав останній рубіж, не приборкав м'яча, граючи на виході, а форвард миттєво скористався цим "подарунком". Пущена з лінії штрафного майданчика, шкіряна куля влетіла під поперецину. Втім, після матчу Сергій стверджував, що він випустив м'яч, бо суперник порушив правила, ударивши його по руках.

Пізніше той же Акименко міг подвоїти рахунок. Але Олександр зовсім не винахідливо виконав пенальті, й переможцем дуелі вийшов воротар. Оцінюючи цю колізію, є підстави говорити про те, що Фортуна "підправила" арбітра матчу, котрий вказав на одинадцятиметрову позначку після того, як півоборонець "Десни" Богдан Кобець... чисто виконав підкат. Заради ж справедливості зазначимо, що гості, в свою чергу, не сприйняли як належне попередження судді Акименку. Треба було призначати пенальті, а не карати "за симуляцію", — так вважають алчевці.

Лишається додати, що в складі гостей глядачі побачили вихованця чернігівського футболу, колишнього гравця "Десни" Віталія Гавриша. Упродовж останніх кількох сезонів він кілька разів виступав за алчевську команду, успішно "закриваючи" різні позиції. А цього разу Віталій грав у рідному місті вже з капітанською пов'язкою.

Віктор МУХА.

ФК Львів

Ігор ЯВОРСЬКИЙ:

МОГЛО БУТИ Й 3:0

Матч минулого туру між «Зіркою» та «Львовом» був одним із найцікавіших минулих вихідних. Підопічні Ігоря Яворського завдали кіровоградцям першої домашньої поразки. Враженнями від гри своїх хлопців наставник львів'ян поділився з прес-службою клубу.

— Ми мали очевидну перевагу. У деяких відрізках гра навіть проходила, як кажуть, в одні ворота, господарям було важко чинити нам опір. У першому таймі мої хлопці мали три чудові нагоди для того, щоб відкрити рахунок, — на ударні позиції виходили Худзик, Борис Баранець... Після перерви наш натиск посилюється. Отож рахунок міг вирости до, наприклад, 3:0 чи 4:0.

— Що завадило забити ще? Тільки погані реалізація створених моментів?

— Так, у нас знову були деякі проблеми з реалізацією. До того ж, дуже надійно діяв у рамці їхній воротар Карабін. Наприклад, в епізоді, коли бив Борис Баранець, він продемонстрував просто чудову реакцію. А, крім того, голкіпер «Зірки» врятував свою команду, коли м'ячу після ударів Мандзюка й Козака, вже начебто нікуди було діватися.

— Якщо аналізувати весь матч, то можна назвати перемогу в Кіровограді легкою?

— Ну, можливо, не легкою, а, скажімо так, упевненою. Наші футболісти гідно діяли на полі, повністю контролювали ситуацію й перемогли заслужено.

— Що можете відзначити в складі команди?

— Непогано відіграли Худзик, Ільків, на традиційно високому рівні діяв Федорчук, який і забив вирішальний гол. Можна відзначити й нашу оборону — хлопці діяли дуже надійно, не припускалися помилок.

— У попередніх матчах «Зірка» отримала за свою гру досить схвальні відгуки. Яке враження на вас справила команда з Кіровограда?

— Хлопці старалися, але, напевно, ми своєю активністю не дали їм зіграти так, як вони вміють. Недаремно ж наставник «Зірки» сказав після матчу, що він сьогодні не впізнав своїх підопічних. А загалом — старання команда з непоганими перспективами. Але

будемо відвертими — рівень майстерності львівських футболістів зараз вищий від класу гри кіровоградців.

— Як сприйняли інформацію про те, що «Севастополь» обіграв «Геліос» із рахунком 4:2?

— Якщо чесно, то я прогнозував, що харків'яни більше «впиратимуться» в матчі з лідером і, можливо, навіть зачепляться за нічию. Але маємо такий результат і будемо виходити з тієї ситуації, що є. Наступний наш поєдинок — останній у першому колі, наш суперник — лідер, випереджає нас на сім очок. Тож наполегливо готуватимемося до цього матчу й зробимо все, щоб показати хорошу гру, перемогти й скоротити очковий розрив.

Аматори

НА ВИСОТІ 550 МЕТРІВ

«Карпати» з Яремчі — володарі аматорського Кубка України-2009

КАРПАТИ — ХОДАК — 3:0 (1:0).

25 жовтня. Стадіон «Карпати». 3000 глядачів.

Судді: М. Кривоносов, В. Топіха, А. Литвин (усі — Київ).

Делегат ФФУ: Р. Зань (Львів).

Яремча: Плетеницький, Вовчак, Кавінський, Українець, Яневич, Р. Ципердюк, І. Ципердюк, Ткачук, Веприк (Чопик, 70), Коцаб'юк (Чабан, 72), Веретко (Шафарчук, 90+4).

на було переглянути й на обласному телебаченні. Мабуть, ще ніколи раніше фінал не проходив у середньогір'ї. Висота Яремчі над рівнем моря сягає 550—580 метрів.

І «Карпати», і «Ходак» дійшли до фіналу вперше. Яремчанці взагалі дебютували в Кубку України, а от черкашани виступали в ньому втретє поспіль. Цікаво, що в сезоні-2007-2008 вони сходили з дистанції після зустрічей з майбутні-

ми переможцями. У першому випадку «Ходак» поступився «Єдності-2» з Плисок у півфіналі, у другому — «Ірпеню» з Горинців в 1/8 фіналу. «Карпати» поповнили цей сумний для черкашан перелік.

Цікаво, що в попередніх раундах «Ходак» не зазнав жодної втрати, обігруючи своїх суперників і вдома, і в гостях — 19:3 за сумою семи матчів! Перша ж поразка стала для них фатальною. «Карпати» традиційно вдало діють у рідних стінах. Допомогли вони їм і цього разу.

Перевага господарів упродовж усього матчу не викликала сумнівів. Склад «Карпат» укомплектований здебільшого колишніми гравцями івано-франківського «Спартак» та «Прикарпаття», які, до того ж, перебувають у розквіті сил. Проте героєм зустрічі став экс-гравець бурштинського «Енергетика», 35-річний капітан команди Роман Ципердюк, який відзначився «дублем».

Як і в першому поєдинку в Черкасах, рахунок зустрічі було відкрито на шостій хвилині. Розиграш штрафного, в якому взяли участь Ткачук і Веретко, завершився влучним пострілом Р. Ципердюка. Господарі ще до перерви могли зрівняти рахунок за сумою двох матчів, проте після ударів Веретка та Івана Ципердюка гостей рятували оборонці й воротар.

У «Ходака» за весь матч

була тільки одна нагода, щоб відзначитися, однак воротар-імениник «Карпат» Микола Плетеницький (йому в день матчу виповнилося 24 роки) на 15-й хвилині продемонстрував чудову реакцію, рятуючи свою команду після удару Євгена Гуда.

У другій 45-хвилинці «Ходак» грав на утримання рахунку, жодного разу не вдаривши по воротах суперника. Така тактика виправдовувала себе, та тільки до 85 хвилини, коли Сергій Українець зі штрафного влучив у «дев'ятку» воріт Андрія Ленчинкова. Після цього приголомшені гості навіть не зуміли перевести гру в

овертайм: на третій компенсованій хвилині Р.Ципердюк головою замкнув передачу Михайла Ткачука від кутової позначки.

Кубок переможця вручив яремчанцям легендарний Андрій Біба. Це другий успіх представників Івано-Франківщини за всю історію аматорського кубка країни. У 1976 році ним володів івано-франківський «Електрон», що переміг армянський «Титан» — 2:1.

Володимир ГОРОЩАК
і Володимир ОМОН.
(Спеціально для «Українського футболу»)
Фото Петра БЕЛЕЯ.

СДЮШОР Юність

Володимир КУРБАКОВ:

ВІДСУТНІСТЬ ТРЕНУВАЛЬНИХ ПОЛІВ — НАШЕ НАЙБОЛЮЧІШЕ МІСЦЕ

Чернігівський футбол завжди був багатий на таланти. Тут починав свій футбольний шлях видатний український і радянський оборонець "Динамо" та збірної СРСР 80-х Олег Кузнецов, нині завойовує місце в основі "Динамо" та національній збірній України нападник Андрій Ярмоленко.

Кілька років тому здійснилася мрія не одного покоління — бачити флагмана чернігівського краю "Десну" в першій вітчизняній лізі професіонального футболу.

Відомо, що без фундаменту, дитячо-юнацького футболу, великий футбол не буде якісним і приречений на регрес. Нині на Чернігівщині Спортивна дитячо-юнацька школа Олімпійського резерву "Юність" представлена у вищій лізі Дитячо-юнацької футбольної ліги України чотирма віковими категоріями. Про її будні розповів нам директор СДЮШОР "Юність" (Чернігів) Володимир КУРБАКОВ.

— Володимире Михайловичу, як нині виступають футбольні команди у дитячо-юнацькій лізі, котрі представляють СДЮШОР "Юність"?

— На жаль, у нинішньому сезоні наші команди виступають дещо гірше, ніж минулого. Важко пояснити, чим це обумовлено. Можливо, ми неправильно готувалися до чемпіонату України. До того ж, на превеликий жаль, сьогодні наша спортивно-тренувальна база, м'яко кажучи, не відповідає вимогам, які ставляться перед дитячо-юнацькими спортивними школами. Та, разом з тим, у нас є певні успіхи. Ви, напевно, знаєте, що вихованець нашої школи Андрій Ярмоленко успішно виступає і в київському "Динамо", і в складі національної збірної України, яка, ми сподіваємося, потрапить на чемпіонат світу. Двоє гравців школи на сьогодні переведені до Київського спортивного інтернату, ще троє виступають за юнацьку команду "Динамо" 1994-95 р. н.

Умови в навчально-тренувальному процесі залишають бажати кращого, та, думаю, в наступному році ми дещо підтягнемося. Наші команди в загальному клубному рейтингу посідають шосте місце, ми ж хочемо посісти четверте.

Опикується нами обласне управління освіти, яке планувало в цьому році збудувати нове фут-

больне поле, та, на жаль, загальне становище в країні дещо зруйнувало ці плани.

— Які вікові категорії школи, на ваш погляд, сильніші, а які слабкіші?

— У нас команда U-17 минулого сезону посіла в сильній групі третє місце, де також грають "Динамо" (Київ), "Арсенал" (Київ), РУФК (Київ), "Зміна-Оболонь" (Київ), "Княжа" (Шасливе), у якій є теж інтернат. Ми планували, що ця команда боротиметься за вихід до фінальної частини, але, на жаль, сьогодні колектив виступає дещо гірше. Водночас, команди в групі перебувають за очками поруч, отже двох матчів може вистачити, аби вийти на четверту або навіть на третю сходинку.

Команду 1995 р. н. дуже послабило те, що ми віддали двох стрижневих гравців до РУФК (Київ), а ще двох у нас взяло київське "Динамо".

Найгірше в нас виступають найменші, семирічні. Напевно, тому, що фізично сама по собі команда слабка.

— Прокоментуйте, будь ласка, змагання ДЮФЛ за спортивним та організаційним критерієм.

— На сьогодні Дитячо-юнацька футбольна ліга України — найсильніші змагання, які є в нашій країні для дитячих та юнацьких команд. В організаційному плані

вони дуже сильні. Я вважаю, що такий турнір — хороша школа як в техніці, так і в тактиці, він дає поштовх до розвитку молодих талантів і перспективу виступати в команді майстрів.

— Розкажіть докладніше про тренерський штаб, який працює в школі "Юність".

— Нині в школі працює 12 тренерів-викладачів, вісімдесят відсотків з них — це вихованці нашої школи. Усі вони виступали в командах майстрів, знають футбол, в тому числі й місцевий. У таких питаннях, як любов до дітей, вміння розкрити в кожному з них талант, я вважаю, всі, без винятку, справляються. Не дивно, що діти й 1997, 1998, 1999, 2000 р. н. у нас перспективні. І ми впевнені, що під керівництвом наших тренерів вони досягнуть великих успіхів.

— Чи беруть участь команди вашої школи в інших турнірах або змаганнях, окрім ДЮФЛ?

— Ми їздимо постійно на березневі канікули до Криму — Саки, в Симферополь, Севастополь і беремо участь у дитячих турнірах. Також ми виступаємо вже вісім років поспіль у регіональному турнірі Кубок Олега Кузнецова, який є вихованцем чернігівського футболу. А в листопаді беремо участь у турнірі пам'яті видатного футбольного фахівця нашого краю, багаторічного директора нашої ДЮСШ Леоніда Рин-

ського (перший тренер Олега Кузнецова). Нині громадськість Чернігова порушує питання про те, щоб присвоїти СДЮШОР "Юність" ім'я Леоніда Ринського.

— Чи є діти, які вже подають великі надії?

— З команди 1993 р. н. двох трьох гравців запросять до "Десни". На прикладі Андрія Ярмоленка, ми хочемо, щоб наша молодь, перш ніж піде у великі клуби, пограла в рідному місті. Та й тими юнаками, які потрапили до РУФК (Київ) і "Динамо" (Київ), тамтешні тренери, гадаю, будуть теж задоволені.

— Який рівень підготовки юнаків у вашій школі порівняно з вихованцями шкіл, що виступають разом із "Юністю" у змаганнях ДЮФЛ і у вашому регіоні?

— Нас радує те, що рівень підготовки молоді у тих школах, які виступають у нашій групі, майже однаковий. Якщо раніше "Динамо" домінувало, і його рівень був на голову вищий, то сьогодні він вирівнявся.

— Співпрацюєте з провідними командами Чернігівщини: "Десною", "Єдністю", які представлені в Професіональній футбольній лізі?

— З усіма провідними клубами Чернігівщини у нас тісна співпраця. А команди, які грають у професіональному футболі, комплектуються здебільшого за рахунок наших вихованців.

— Чи ставлять професіональні клуби перед вами завдання підготувати за рік певну кількість молодих гравців?

— Перед нами таких завдань не ставлять, ми самі ставимо перед собою мету — підготувати резерв для провідних клубів Чернігівщини. Якщо цього не буде, ми не зможемо підтримувати

свій статус — школи Олімпійського резерву.

— Тренувальних полів вистачає для роботи?

— Сьогодні це наше найболючіше місце. У нас лише одне футбольне поле і два спортивні майданчики. І всі команди нашої школи тренуються і виступають на одному полі. А воно не завжди відповідає вимогам, які висуваються дитячо-юнацьким школам, що виступають в ДЮФЛ.

— Останні кілька років клуб "Десна" — флагман чернігівського футболу — лихоманить від різних скандалів. Напевно, це не могло не позначитися на регіональному футболі загалом і на вашій школі зокрема.

— На нас події останнього періоду особливо не вплинули. Звичайно, неприємний осад залишається, коли провідний клуб кидає то в один бік, то в другий. Можу лише сказати, що коли президентом "Десни" був Олексій Савченко, він багато уваги приділяв нашій школі, відвідував матчі й зацікавлював дітей. Нині в клубі "Десна" — невизначеність і взагалі важко зрозуміти, що там відбувається. Звичайно, це позначається і на наших юнаках, адже молодь, в першу чергу, хоче виступати в "Десні".

— Які ви бачите перспективи розвитку СДЮШОР "Юність"?

— Обласне управління освіти зацікавлене в тому, щоб школа була хорошого рівня. Тому ми сподіваємося, що вийдемо з кризи, поліпшимо спортивну інфраструктуру й готуватимемо перспективну молодь для клубів рівня "Динамо" і збірних України. Діти Чернігівщини люблять футбол і вміють грати, потрібно їх лише трішки підштовхнути.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

М'яч у спірніці

ФЕЄРИЧНА ПЕРЕМОГА ЯК ПОДЯКА КАПІТАНУ

УКРАЇНА — БОСНІЯ ТА ГЕРЦЕГОВИНА — 7:0.

Україна: Зварич, Лишафай, Мазуренко, Ходирева (Василюк, 55), Титова (Котик, 69), Бойченко (Лемешко, 62), Чорна, Зінченко, Пекур, Дятел, Апанашенко.

Голи: Пекур (9, 43), Апанашенко (13, 42), Дятел (36), Ходирева (41), Чорна (48).

У неділю в Чернівці національна жіноча збірна України здобула першу перемогу в кваліфікації ЧС-2011. Цей успіх, безперечно, додасть впевненості підопічним Анатолію Куцеву, які піднялися на третій рядок у четвертій відбірковій групі. Власне, сумніви щодо того, хто візьме гору в цьому двобої, зникли вже по закінченні стартової 15-хвилинки. На той момент українки встигли двічі забити. Утім, це був лише нокдаун, а нокаутувала суперника наша команда перед перервою, завершивши голами три атаки поспіль! Як потім зізнався керманіч "синьо-жовтих", за рахунку 6:0 наляштувати дівчат на серйозну боротьбу в другій половині зустрічі було важко. Однак переможниці продовжили диктувати свої умови суперницям, і тим, аби уникнути ще болючішої поразки, в кінці матчу навіть довелося затягувати час.

Скориставшись гостинністю захисту збірної Боснії та Герцеговини, форвард пермської "Звезди-2005" Дарина Апанашенко занесла до свого доробку дубль та дві голів передачі, її одноклубниці-хавбеки Віра Дятел і Наталія Зінченко відзначилися забитим м'ячем та результативним пасом відповідно. Двічі розписавшись у воротах "біло-синіх", півзахисник червоноармійської "Росіянки" Людмила Пекур ще двічі вдало асистувала партнеркам, а її подруга по команді Тетяна Чорна за системою "гол+пас" набрала два очки. Нарешті, вигравши боротьбу на другому поверсі, своє прізвище внесла до протоколу й наш центральний оборонець Олена Ходирева з чернігівської "Легенди". А ще були три поперечини та низка інших нереалізованих можливостей...

Після фінального свистка гідачі тепло вітали ветерана української збірної Олену Мазуренку, яка цього вечора проводила свій останній матч у синьо-жовтій футболці. Захисник німецького "Нюрнберга" понад десять років з капітанською пов'язкою виводила на ігри нашу національну збірну, за яку провела близько 100 поєдинків. Нагородою для Олени стали впевнена перемога,

гарячі оплески вболівальників, почесні відзнаки та призи від Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту й Федерації футболу України.

Звісно, Анатолій Куцев прийшов на спілкування з журналістами у доброму гуморі. "Я задоволений і змістом гри, і її підсумком. Адже не виключено, що наприкінці відбірного турніру доведеться рахувати забиті та пропущені м'ячі. Приємно, що дівчата підійшли до цього матчу з усією відповідальністю й належним чином на нього налаштувалися. Тепер готуватимемося до важкого виїзного поєдинку проти угорок, який відбудеться в середині листопада. Гадаю, серйозних кадрових змін у збірній до цього часу не буде", — резюмував наставник.

Кваліфікація ЧС-2011

ГРУПА 4
Матчі у 2009 році

19 вересня. Польща — Україна — 4:1, Боснія та Герцеговина — Угорщина — 0:2.

23 вересня. Румунія — Боснія та Герцеговина — 4:0.

24 вересня. Угорщина — Польща — 4:2.

24 жовтня. Польща — Румунія — 2:0.

25 жовтня. Україна — Боснія та Герцеговина — 7:0.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Угорщина	2	2	0	0	6-2	6
2. Польща	3	2	0	1	8-5	6
3. Україна	2	1	0	1	8-4	3

4. Румунія 2 1 0 1 4-2 3

5. Боснія та Герцеговина 3 0 0 3 0-13 0

28 жовтня. Угорщина — Румунія.

29 жовтня. Боснія та Герцеговина — Польща.

4 листопада. Угорщина — Україна.

Костянтин ПАТКЕВИЧ.

ГАННУСА НЕ ВИННА

До 1950 року містечко Мальберк, що знаходиться на півночі Польщі в дельті Вісли, було відоме завдяки Марієнбургу (польське — Мальберк, німецьке — Марієнбург) — найбільшому у світі цегляному замку, що слугував резиденцією магистрів тевтонського ордену. Тепер це містечко відоме у світі і як місце, де народився один з найвидатніших польських футболістів — Гжегож Лято. Сталося це 3 квітня 1950 року в сім'ї авіаmechanіка. Дитинство Гжегожа було таким самим, як і в інших дітей, майбутній футболіст особливо нічим не захоплювався, хоч як це банально, крім футболу. Варто згадати і про трагічний епізод з дитинства Лято. У дев'ятирічному віці він втратив батька, той підсковзнувся на масляній плямі, що витекла з літака, і сильно вдарився головою при падінні. Мама померла від онкохвороби у 1970 році.

До Мельца сім'я Гжегожа переїхала у 1952 році, і через 10 років Гжегож і його старший брат Ришард записалися до футбольної школи місцевого клубу "Сталь". Ось як згадує про це сам Гжегож: "Я дуже нервував того дня, але коли я вийшов на поле, напруга зникла, і я почав грати. Я старався, як міг, боровся з останніх сил. Робив все можливе, щоб сподобатися тренеру".

Обидва хлопці сподобалися коучу. Що цікаво: Ришард був навіть талановитіший за свого брата. Він грав нападника й потрапив до основного складу раніше, ніж Гжегож. Але футбол для Ришарда не був на першому місці і швидко йому набрид. Він став бізнесменом.

У Гжегожа від самого дитинства була непогана швидкість (точно невідомо, за скільки пробігав 100 м Лято, але на той час він вважався одним із найшвидших гравців у команді та в лізі), а тому підходящим місцем для нього були позиції правого нападника або правого півзахисника. Коротше кажучи, він виконував ті ж самі функції, що й Олег Гусев в "Динамо". Але ж бігати по полю, це ще не означає грати у футбол, чи не так? Найважливіше в футболі — це думати на полі. Цьому найскладнішому компоненту гри Гжегожа навчив пан Ляміш. Все інше — удар, дриблінг, швидкість і голеадорський хист — були при ньому.

"СТАЛЬ" І БРОНЗА

Мелець у 70-ті роки минулого сторіччя був звичайнісіньким населеним пунктом, яких було багато в Польщі. Один кінотеатр та приблизно три телевізори на все місто — ось це весь список тамтешніх розваг. Віддушиною для людей слугував футбол і їхня місцева команда "Сталь". У ті роки "Сталь" була непоганою командою з молодих гравців. 1968 року вона навіть здобула бронзу чемпіонату. Сім гравців виступали в різних збірних. Що ж до Лято, то він регулярно грав у основному складі й стабільно залишав "автографи" у воротах суперників, але до збірної його ніхто не викликав. Навіть до збірної Жешувського воєводства (воєводство — аналог нашої області). Його одноклубники подорожу-

вали різними країнами в складі збірної, зустрічалися з відомими гравцями, Гжегожу ж залишалося тільки працювати на тренуваннях. Єдиною втіхою для молодого футболіста була заробітна плата — 400 злотих, пристойні гроші на той час.

Гжегож зіграв чимало матчів за "Сталь", забив багато голів, але одна гра йому запам'яталася надовго. Це був матч проти "Заглембе", і саме в ньому вирішувалася доля чемпіонського титулу. На початку поєдинку Лято влучно пробив, потім з паса того ж таки Лято Ян Домарський робить рахунок 2:0!

У Мельці настала справжня еuforia — "Сталь" стала чемпіоном Польщі! Але найщасливішим був Гжегож, адже, крім титулу чемпіона, він одержав звання найкращого бомбардира чемпіонату, забивши 13 голів.

Хоча Лято й вважався одним із найкращих гравців Польщі, головний тренер "Кадри" (прізвисько збірної Польщі) Кажімеж Гурський продовжував ігнорувати Гжегожа, залишаючи його щоразу на лаві запасних (найімовірніше, між тренером та гравцем існував конфлікт, про який нам достеменно невідомо). Та сам Лято не ображався на тренера, не критикував його, а вірив, що йому дадуть шанс.

І шанс таки з'явився! Збірна поїхала до Варни (Болгарія) проводити "товарняк" з місцевою збірною. Але багато гравців було травмовано, тому Гурський змушений був викликати Лято. Останній скористався своїм шансом на всі 200 відсотків: збірна перемогла 2:0, а наш герой просто розірвав болгар, забивши їм два голи!

На мундіалі 1974 року поляки впевнено вийшли з першого місця у своїй групі, де їхніми головними суперниками були англієць (до речі, гра між цими збірними на "Вемблі" закінчилася внічию: з паса Лято гол у ворота Пітера Шилтона забив Ян Домарський). Але це були тільки квіточки, ягідки з'явилися на самому світовому форумі, де поляки викликали справжнісінький фурор. Вони грали в атаку, сучасний футбол, відзначалися блискучою результативністю. Польська збірна потрапила до четвертої групи, де разом з ними грали збірні Аргентини, Італії та Гаїті. Спочатку вона перемогла аргентинців — 3:2 (дубль Лято), розгромила збірну Гаїті — 7:0 (дубль Лято і хет-трик Шармах, і, нарешті, — перемога над Італією — 2:1 (Лято не забивав). У другому груповому раунді поляки переграли шведів — 1:0 (Лято) і югославів — 2:1 (Дейна та Лято). Програли вони тільки майбутнім триумфаторам чемпіонату — збірній ФРН — 0:1 (Мюллер). У втішному фіналі Польща перемогла бразильців — 1:0, а відзначився наш герой! Найбільше голів забив Лято. Його 7 голів дали шанс стати Гжегожу найкращим бомбардиром турніру (третє місце поляків на чемпіонаті світу, що й досі залишається найкращим результатом збірної).

"КОЗЛОМ" — НЕ БУДУ!

До Лято почали вчашати гілці з інших клубів. Найнахабнішими були представники ФК "Кельн"

З ТЕВТОНСЬКИМИ ГЕНАМИ

"Якщо Україна нездатна підготуватися до Євро-2012, ми можемо провести турнір разом з Німеччиною", — такими були слова Гжегожа Лято, після його обрання президентом польської федерації футболу. Напевно, пан Лято забув, що саме завдяки зусиллям Григорія Михайловича Суркіса Україна та Польща здобули право проведення Євро-2012, сам же Лято не причетний до цього триумфу. Можливо, в такий спосіб він хотів "віддячити" Україні, а можливо, його "крилату фразу" не зовсім правильно зрозуміли? Хто ж такий Гжегож Лято як особистість і якою буде співпраця України та Польщі під час Євро-2012, а також про блискучу кар'єру цього польського функціонера ми розповімо у нинішньому матеріалі.

(Німеччина). "Козли" (прізвисько цього футбольного клубу) пропонували йому нелегально залишитися в Німеччині й отримувати по-справжньому великі гроші. Він відмовився і повернувся до Польщі.

Гжегож Лято виступав за збірну до 1982 року, коли після мундіалу в Іспанії вирішив поступитися місцем у збірній молодим гравцям. На цьому чемпіонаті поляки знову здобули третє місце, але на перших ролях був вже не Лято, а його майбутній суперник на виборах президента польської федерації футболу — Збігнев Бонек.

Варто розповісти й про триумф поляків на Олімпіаді 1972 року, що запам'ятався не стільки спортивними здобутками, скільки терактом, влаштованим угрупованням "Чорний вересень", внаслідок якого загинули 11 спортсменів з делегації Ізраїлю. Так-от, поляки впевнено провели весь турнір, перемогли всіх суперників і в фіналі здолали збірну Угорщини — 2:1! Лято не забивав, замість нього це вправно робили його партнери, передусім Дейна та Гадоха.

Грати за кордон Гжегож Лято виходив 1980 року у віці 30 років. За 175 тисяч доларів він переїхав до бельгійського "Локерена". Закінчував свою кар'єру футболіста в Канаді й Мексиці. Була в нього також одна цікава пропозиція для продовження кар'єри від американської команди "Космос" (Нью-Йорк). У той час у складі команди грали Пеле та Йохан Неескенс (легендарний гравець "Аякса" та "Барселони", а також збірної Голландії часів Рінуса Міхелса). Але Лято відмовився, тому, що боявся втратити місце у збірній Польщі. Про це він жалкує і досі, адже не щодня випадає можливість пограти з Пеле.

Важко в це повірити, але Лято за свою кар'єру отримав тільки одну жовту картку. Була це в грі з "Лехом" (Познань). Отож, слово нашому герою, він цей епізод і досі годі не може забути:

"Ми грали з "Лехом". Суддя Екштайн не побачив гола, забитого Яном Домарським. Я був близько від штрафного майданчика й сказав, що взяття воріт було.

— Не сперечайтесь, Лято, а то отримаєте жовту! — відповів суддя.

— Браво, суддя, браво, — відповів я. — Краще покажи мені червону картку! — І я почав аплодувати йому. Ось так я отримав свою першу жовту картку".

Що цікаво: через цю картку його дискваліфікували й він мав пропустити наступну гру, але зіграв її, і через це в пресі розгорівся справжній скандал. Перший у його житті, але не останній...

НЕ БІЗНЕС, НЕ ПОЛІТИКА, А ФУТБОЛ!

У Канаді Гжегожу допомогли налагодити свій бізнес (магазин спортивного одягу, Лято був співвласником) і отримати громадянство країни (на цю процедуру пішло чотири роки). Робота була нескладною, і від нудьги він почав налягати на пиво (в одному з інтерв'ю Лято сказав, що полюбляє міцні напої, але п'яним його ніхто ніколи не бачив). Як говорив сам Лято, в бізнесі він мав нуль: нічого не заробляв і нічого не втрачав. Він ще трохи пограв за місцеву

Без успіхів. Пробував свої сили за кордоном, в Греції. Але також без успіхів. Наш герой вчоргове підтвердив, що бути легендарним футболістом, ще не означає бути хорошим тренером.

У 2001 році Лято намагається зробити політичну кар'єру і в складі "Демократичного союзу лівих" бере участь у виборах до сейму. Здобувши 137 тисяч голосів, він стає депутатом. Хоча до цього ніколи не підтримував цієї партії. Як депутат взагалі нічим не запам'ятався, тому що про політику не мав жодного уявлення. Чому ж він до неї звернувся? Можливо, через гроші, можливо, з інших причин. Але підтримка цієї партії була гарантована саме завдяки нашому герою. Ще двічі у 2005 і 2007 роках він брав участь у виборах до сейму, але безрезультатно. Невдало він попрацював й на посаді віце-президента "Сталі". Стадіон, свого часу один з найсучасніших у країні, став руїною, а команда перебуває десь у нижчих лігах чемпіонату Польщі.

У 2008 році Гжегож Лято був обраний президентом польської федерації футболу (PZPN). Виборчою кампанією команди Лято керував Кажімеж Грень. Головним суперником Лято була інша легенда польського футболу — Збігнев Бонек. Переміг Гжегож вже в першому турі, набравши 57 голосів (у Бонек було лише 19). Під час виборів президента PZPN трапилася одна цікава історія. Лято зацікавився прокуратура, і пов'язано це було з тим періодом, коли він був віце-президентом "Сталі". Річ у тому, що "Сталь" віддала у безплатну оренду захисника Пьотра Дуду в "Лодзь". А через рік "Лодзь" переказала "Сталі" 10 тисяч злотих як платню за оренду Дуди. Гроші потрапили до Лято. Це підтвердив представник ФК "Лодзь" Пьотр Славінський, який особисто віддав гроші Лято. Сам Лято прокоментував це так: "Ви не робіть з мене злодія! Я знаю, чийх це рук справа", — натякаючи на Бонек, свого суперника на виборах.

Також Лято як президент PZPN запам'ятався своїми скандальними заявами. Спочатку він заявив, що хоче проводити Євро-2012 з німцями, а не з Україною, потім нещадно розкритикував тренера збірної Польщі Лео Беенхаккера. Як стверджує сам голландець, пан Гжегож перебував у стані алкогольного сп'яніння.

Що ж до перспектив Лято на посаді президента федерації, то поляки не дуже вірять в нього: на форумах вони одноголосно заявляють, що Лято не зможе подолати корупцію і хабарництво у польському футболі.

Сергій ЩУРЕНКО.

Австрія

12 ТУР

Карnten — Капфенберг — 1:1
Аустрія — ЛАСК — 3:0
Рapid — Маттерсбург — 4:0
Нойштадт — Штурм — 0:0
Зальцбург — Рид — 1:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Аустрія	12	8	2	2	23-12	26
2. Зальцбург	12	7	3	2	29-15	24
3. Rapid	11	6	3	2	26-10	21
4. Штурм	11	6	3	2	17-10	21
5. Рид	12	4	5	3	17-14	17
6. Маттерсбург	12	5	0	7	16-24	15
7. ЛАСК	12	4	2	6	31-31	14
8. Нойштадт	12	3	3	6	15-22	12
9. Капфенберг	12	2	2	8	7-23	8
10. Карnten	12	1	3	8	12-32	6

Аргентина

10 ТУР

Естудіантес — Атлетико — 1:0
Росаріо — Індепендьенте — 2:0
Банфілд — Годой Круз — 3:0
Хакаріта — Хуракан — 1:0
Расинг — Ланус — 1:1
Арсенал — Гімназія А-П — 1:0
Рівер Плейт — Бока Хуніорс — 1:1
Тігре — Аргентинос — 1:1
Колон — Сан-Лоренцо — 2:1
Велес Сарсфілд — Ньюелс Олд Бойз — 1:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Колон	10	6	3	1	18-7	21
2. Естудіантес	10	6	2	2	18-9	20
3. Банфілд	10	5	5	0	13-5	20
4. Ньюелс Олд Бойз	10	6	2	2	14-7	20
5. Сан-Лоренцо	10	5	4	1	15-9	19
6. Аргентинос	10	5	4	1	14-8	19
7. Велес Сарсфілд	10	5	3	2	14-9	18
8. Індепендьенте	10	5	2	3	17-13	17
9. Росаріо	10	5	2	3	9-6	17
10. Бока Хуніорс	10	4	3	3	16-16	15
11. Арсенал	10	4	2	4	8-12	14
12. Ланус	10	2	5	3	10-12	11
13. Годой Круз	10	2	4	4	11-16	10
14. Гімназія А-П	10	2	3	5	9-13	9
15. Атлетико	10	2	3	5	12-17	9
16. Рівер Плейт	10	1	4	5	10-16	7
17. Хакаріта	10	2	1	7	8-16	7
18. Хуракан	10	1	3	6	8-16	6
19. Расинг	10	0	5	5	6-13	5
20. Тігре	10	1	2	7	12-22	5

Бельгія

12 ТУР

Локерен — Генк — 0:2
Сент-Трюйден — Гент — 1:2
Шарлеруа — Вестерло — 1:1
Серкль — Кортрийк — 1:1
Стандард — Варегем — 1:1
Беерсхот — Мускрон — 3:2
Роселар — Брюгге — 2:3
Мехелен — Андерлехт — 0:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Брюгге	12	8	3	1	27-15	27
2. Андерлехт	12	8	2	2	22-11	26
3. Мехелен	12	7	0	5	19-17	21
4. Стандард	12	5	6	1	21-11	21
5. Варегем	12	5	4	3	21-17	19
6. Гент	12	5	3	4	21-15	18
7. Беерсхот	12	5	3	4	15-17	18
8. Сент-Трюйден	12	5	2	5	16-17	17
9. Вестерло	12	4	2	6	13-20	14
10. Генк	12	3	5	4	16-15	14
11. Кортрийк	12	3	5	4	14-15	14
12. Серкль	12	3	4	5	19-19	13
13. Шарлеруа	12	3	4	5	14-21	13
14. Локерен	12	3	2	7	16-22	11
15. Мускрон	12	2	4	6	13-20	10
16. Роселар	12	1	3	8	14-29	6

Болгарія

10 ТУР

Берое — Монтана — 0:0
Локомотив С — Літекс — 0:1
Локомотив Пд — Слівен — 1:2
Локомотив М — Пірін — 4:0
Чорноморець — Ботев — 2:0
Спортист — Левські — 2:3
ЦСКА — Мінйор — 0:3
Чорне Море — Славія — 1:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Чорноморець	10	8	2	0	20-5	26
2. ЦСКА	10	8	1	1	20-4	25
3. Літекс	9	7	1	1	15-3	22
4. Локомотив С	10	6	2	2	16-11	20
5. Берое	10	4	4	2	10-9	16
6. Чорне Море	10	4	3	3	13-7	15
7. Славія	10	4	2	4	8-10	14
8. Левські	9	4	1	4	16-11	13
9. Мінйор	10	4	1	5	12-9	13
10. Пірін	10	3	3	4	6-9	12
11. Локомотив М	10	4	0	6	13-20	12
12. Монтана	10	2	5	3	9-11	11
13. Локомотив Пд	10	2	2	6	10-19	8
14. Слівен	10	2	1	7	10-18	7
15. Спортист	10	2	1	7	9-21	7
16. Ботев	10	0	1	9	5-25	1

Бразилія

31 ТУР

Ботафого — Фламенго — 0:1
Санто-Андре — Палмейрас — 2:0
Атлетико-МГ — Віторія — 1:0
Наутіко — Баруері — 2:1
Сантос — Сан-Паулу — 3:4
Куритиба — Атлетико-ПР — 3:2
Інтернаціональ — Греміо — 1:0
Гойяс — Флуміненсе — 2:2
Авай — Спорт — 2:2
Коринтіанс — Крузейро — 0:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Палмейрас	31	15	9	7	46-35	54
2. Атлетико-МГ	31	15	8	8	48-40	53
3. Інтернаціональ	31	15	7	9	54-38	52
4. Сан-Паулу	31	14	10	7	44-34	52
5. Фламенго	31	14	9	8	48-40	51
6. Крузейро	31	14	6	11	42-42	48
7. Гойяс	31	13	8	10	53-51	47
8. Греміо	31	12	8	11	55-37	44
9. Віторія	31	12	8	11	47-45	44
10. Авай	31	11	11	9	49-42	44
11. Коринтіанс	31	11	9	11	39-44	42
12. Баруері	31	10	11	10	50-44	41
13. Сантос	31	10	11	10	46-48	41
14. Атлетико-ПР	31	11	6	14	35-43	39
15. Куритиба	31	10	7	14	42-47	37
16. Санто-Андре	31	8	8	15	31-44	32
17. Наутіко	31	8	8	15	38-55	32
18. Ботафого RJ	31	6	14	11	43-50	32
19. Спорт	31	7	8	16	40-53	29
20. Флуміненсе	31	5	12	14	33-51	27

Голландія

11 ТУР

Утрехт — Рода — 2:1
Ден Хааг — Спарта — 2:3
Вітесс — Гераклес — 0:2
Фейеноорд — Венло — 1:0
Бреда — Ваалвейк — 1:0
Твенте — Гронінген — 4:0
Віллем II — Геренвен — 4:1
АЗ — Аякс — 2:4
Неймеген — ПСВ — 0:4

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Твенте	11	9	2	0	24-9	29
2. ПСВ	11	8	3	0	27-10	27
3. Аякс	11	8	2	1	35-9	26
4. Фейеноорд	11	7	2	2	19-8	23
5. Утрехт	11	6	4	1	13-7	22
6. Гераклес	11	5	2	4	11-11	17
7. Бреда	11	5	1	5	12-16	16
8. АЗ	11	5	0	6	20-15	15
9. Спарта	11	4	2	5	9-15	14
10. Ден Хааг	11	3	3	5	14-16	12
11. Неймеген	11	2	5	4	11-16	11
12. Вітесс	11	3	2	6	13-20	11
13. Віллем II	11	3	1	7	15-20	10
14. Венло	11	1	7	3	14-19	10
15. Гронінген	11	2	4	5	8-16	10
16. Рода	11	2	4	5	12-21	10
17. Геренвен	11	2	2	7	6-17	8
18. Ваалвейк	11	1	0	10	7-25	3

Греція

8 ТУР

Астерас — Атромитос — 1:2
Олімпіакос — Ерготеліс — 2:1
Паніоніос — Джанніна — 3:1
Пантракікос — Лариса — 1:3
Левадіакос — Іракліс — 1:0
Аріс — АЕК — 1:1
Ксанті — Каваала — 2:1
Панатінаїкос — ПАОК — 2:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Панатінаїкос	8	7	1	0	16-4	22
2. Олімпіакос	8	7	1	0	15-3	22
3. Аріс	8	3	4	1	8-6	13
4. ПАОК	8	3	3	2	9-5	12
5. Ерготеліс	8	3	3	2	13-10	12
6. Астерас	8	3	2	3	10-12	11
7. Паніоніос	8	3	2	3	9-8	11
8. АЕК	8	3	2	3	8-8	11
9. Каваала	8	3	2	3	8-8	11
10. Ксанті	8	3	1	4	5-7	10
11. Джанніна	8	2	3	3	7-9	9
12. Лариса	8	2	3	3	8-11	9
13. Атромитос	8	2	2	4	9-9	8
14. Левадіакос	8	2	1	5	5-14	7
15. Іракліс	8	2	1	5	6-10	7
16. Пантракікос	8	0	1	7	5-17	1

Данія

12 ТУР

Рандерс — Оденсе — 1:1
Есб'єрг — Сондерійске — 2:0
ФК Копенгаген — Сількеборг — 1:0
Мідтланда — Коге — 2:1
Ольборг — Брондбю — 1:2
Орхус — Нордсьєлланд — 0:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Оденсе	13	8	4	1	23-13	28
2. ФК Копенгаген	13	8	3	2	25-10	27
3. Есб'єрг	13	8	3	2	25-14	27
4. Брондбю	13	7	3	3	31-21	24
5. Сількеборг	13	5	5	3	23-17	20
6. Орхус	13	6	2	5	19-19	20
7. Ольборг	13	6	1	6	17-11	19
8. Сондерійске	13	4	2	7	11-16	14
9. Нордсьєлланд	13	4	2	7	15-21	14
10. Мідтланда	13	4	2	7	15-23	14
11. Коге	13	1	3	9	12-35	6
12. Рандерс	13	0	4	9	10-26	4

Польща

11 ТУР

Арка — Ягеллонія — 0:0
Полонія Б — Рух — 0:1
Белхатов — Полонія В — 3:0
Легія — Корона — 5:2
Вісла — Піаст — 1:0
Слask — Заглембе — 2:0
Одра — Краковія — 1:0
Лехія — Лех — 0:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Вісла	11	9	1	1	21-7	28
2. Рух	11	8	1	2	14-5	25
3. Легія	11	6	3	2	16-6	21
4. Полонія Б	11	6	2	3	15-8	20
5. Лех	11	5	3	3	18-13	18
6. Белхатов	11	5	3	3	13-10	18
7. Лехія	11	4	3	4	12-11	15
8. Піаст	11	4	2	5	14-17	14
9. Шльонск	11	3	4	4	11-13	13
10. Корона	11	3	2	6	14-20	11
11. Арка	11	2	4	5	8-11	10
12. Полонія В	11	3	1	7	10-20	10
13. Одра	11	3	0	8	8-14	9
14. Краковія	11	1	5	5	7-16	8
15. Ягеллонія	11	4	5	2	12-7	7
16. Заглембе	11	1	3	7	5-20	6

Португалія

8 ТУР

Белененсеш — Оланенсе — 0:0
Лейрія — Наваль — 2:0
Ріо Аве — Брага — 1:1
Маритиму — Пакуш Феррейра — 3:1
Сетубал — Лейшоеш — 1:0
Порту — Академіка — 3:2
Бенфіка — Національ — 6:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Бенфіка	8	7	1	0	30-5	22
2. Брага	8	7	1	0	13-4	22
3. Порту	8	6	1	1	18-6	19
4. Маритиму	8	3	2	3	12-10	11
5. Спортинг	7	3	2	2	8-6	11
6. Ріо Аве	8	2	5	1	8-6	11
7. Національ	8	3	2	3	8-14	11
8. Лейрія	8	2	4	2	12-8	10
9. Лейшосш	8	2	2	4	7-14	8
10. Пакуш Феррейра	8	1	4	3	6-10	7
11. Оланенсе	8	1	4	3	5-9	7
12. Белененсеш	8	1	4	3	4-9	7
13. Наваль	8	2	1	5	6-14	7
14. Сетубал	8	2	1	5	3-16	7
15. Гімарайнш	7	1	3	3	6-8	6
16. Академіка	8	0	3	5	7-14	3

СКАНВОРД № 295. «РЕАЛ МАДРИД»

Новини

Новим головним тренером московського ЦСКА став **Леонід Слуцкий**. Угода з Хуанде Рамосом розірвана за обопільною згодою. Нагадаємо, що Рамос несподівано очолив ЦСКА 10 вересня 2009 року після стрімкої відставки бразильця Зіко. Колишній наставник «Севільї», «Тоттенхема» і мадридського «Реала» підписав угоду до закінчення сезону. Головним завданням перед керманичем був вихід ЦСКА до стадії плей-офф і завоювання путівки в Лігу чемпіонів наступного сезону. Проте армійці під керівництвом іспанського фахівця поступилися в найпрестижнішому європейському клубному турнірі «Вольфсбургу» й «Манчестер Юнайтед» і набрали лише троє очок в домашньому поєдинку з «Бешикташем». А в чемпіонаті Росії армійці опустилися на п'яте місце, з відставанням від лідируючого тріо на чотири очки. Після ганебної поразки від ФК «Москва» (1:3) президент ЦСКА Євген Гінєр вирішив звільнити Хуанде Рамоса, який працював у команді лише півтора місяця.

Слуцький, нагадаємо, зробив собі ім'я в російському футболі в ФК «Москва». Потім 38-річний фахівець в грудні 2007 року очолив «Крилья Советов». Минулого сезону під керівництвом Слуцького клуб із Самари посів шосте місце в чемпіонаті й потрапив до Ліги Європи. Однак 2009 рік став для Слуцького одним із найневдалих у кар'єрі. Все почалося з дивного матчу «Терек» — «Крилья Советов», який багато фахівців назвали договірним. Після цього команду критикували всі, кому не ліньки. «Крилаті» вилетіли з єврокубків, поступившись ірландському клубу, і відверто посилалися в чемпіонаті, перемістившись до нижньої частини турнірної таблиці. Не дивно, що не так давно Слуцький, за обопільною згодою, розлучився з самарським клубом.

Віце-президент «Мілана» **Адріано Галліані** повідомив, що взимку його клуб не буде активним на трансферному ринку. Власне, за словами Галліані, «россо-нері» обмежаться лише підписанням Девіда Бекхема, оренду якого вже узгоджено з «ЛА Гелексі». А от продажу гравців взагалі не буде. «Я ніколи не говорив, що «Мілан» має намір продавати гравців, — сказав Галліані. — У січні ми підпишемо тільки Девіда Бекхема й на цьому зупинимось. Хунтelaar? Він не продається. Клаас-Ян — гравець карного майданчика і проблема лише в тому, що команда не може належним чином підіграти йому. Цього сезону ми повинні виграти Лігу чемпіонів і посісти, щонайменше, третє місце в серії «А» і, думаю, ми здатні це зробити», — сказав Галліані.

Американський новачок «россо-нері» **Огучі Оньєву** найближчим часом не буде грати в «Мілані» — його «підкосила» травма. 27-річний оборонець травмувався, захищаючи кольори збірної США в матчі з Коста-Рікою. За попередніми прогнозами, на Оньєву чекає лікарняний на три-чотири місяці, але остаточний діагноз виявився набагато суворішим: розрив сухожилля лівого коліна, а це, щонайменше, півроку без футболу. За «Мілан» Оньєву встиг зіграти лише в одному матчі.

Михайло РЕЗНИК.

Віктор ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС

60994

«Український футбол».

Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336

Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).

Державне видавництво «Преса України». 03047,
м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Отримувач коштів: Державне видавництво
«Преса України». Розрахунковий рахунок
№ 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк
«Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу»,
код 05905668.

Точка зору авторів публікацій не завжди співпадає з позицією редакції. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори і рекламодавці, за якість друку – друкарня, за доставку газети – пошта. Матеріали, надруковані в газеті «Український футбол», є власністю видавця, захищені міжнародним і українським законодавством і не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця. При підготовці матеріалів використовуються офіційні сайти наступних команд: «Динамо» (Київ), «Шахтар» (Донецьк), «Металіст» (Харків), «Металург» (Донецьк), «Варскла» (Полтава), «Дніпро» (Дніпропетровськ), «Металур» (Запоріжжя), «Таврія» (Симферополь), «Карпати» (Львів), «Чорноморське» (Одеса), «Арсенал» (Київ), «Кривбас» (Кривий Ріг), «Зоря» (Луганськ), «Іллічівець» (Меріуполь), «Закарпаття» (Ужгород). При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове. Ціна вільна. © «Український футбол».

Адреса редакції: 03047,

м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони редакції:

454-83-03, 454-83-90

Факс: 235-31-52, 454-83-03

Відділ реклами та реалізації:

454-88-2

Електронна пошта – tu@pressa.kiev.ua

Сайт: www.ukrainian-football.com

Головний редактор

Т. М. ФЕДОРЕНКО

Черговий по номеру

В. В. БАНЯС

Видрукувано з готових редакційних фотоформ.

3am. 3025159.

Индекс 60994.

№ 150/2250